

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/2210/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123433603
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6123433603.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného 1/: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX B., oprávneného 2/: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX B., obaja zast. zákonným zástupcom: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX B., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom AK nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, proti povinnému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX F. o vymoženie zameškaného výživného vo výške 8300 eur, bežného výživného a trov exekúcie, vedenom súdnym exekútorom Ing. Mgr. Štefan Majchrák, Exekútorský úrad Bratislava so sídlom Palárikova 13, 811 04 Bratislava, pod sp. zn. 104EX 495/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2210/2023 zo dňa 18.07.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2210/2023 zo dňa 18.07.2025 vydaného vyšším súdnym úradníkom **z a m i e t a**.

II. Oprávneným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2210/2023 zo dňa 18.07.2025 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu a doručeným súdu dňa 10.11.2023, vedeného pod sp. zn. 39Ek/2210/2023, domáhali od povinného vymoženía zameškaného výživného vo výške 8300 eur, bežného výživného na mal. A. vo výške 170 eur, na mal. D. vo výške 200 eur, spolu 370 eur/mesačne a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/235/2016 - 945 zo dňa 09.09.2019. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Ing. Mgr. Štefan Majchrák, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 104EX 495/23.

2. Uznesením sp. zn. 39Ek/2210/2023 zo dňa 18.07.2025 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že exekučné konanie sa v posudzovanej veci začalo dňa 10.11.2023, kedy oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/235/2016 - 945 zo dňa 09.09.2019, ktorým súd v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom rozhodol tak, že uložil povinnému povinnosť prispievať na výživu maloletého D. sumou vo výške 200,- eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou vo výške 170,- eur mesačne a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Oprávnení podali návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 8300,- eur a bežného výživného v sume 370,- eur mesačne na obe deti do budúca počnúc mesiacom november 2023, pričom v súvislosti s vyčíslením zameškaného výživného bola súdu predložená príloha, z ktorej vyplýva, že ide o výživné za obdobie od apríla 2020 do októbra 2023 s tým, že v uvedenom období sa

nárok na zameškané výživné za obdobie mesiacov jún 2021 až október 2022 neuplatňuje. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 8300,- eur titulom zameškaného výživného ku dňu podania návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie, sumy 370,- eur mesačne titulom bežného výživného do budúcnosti na obe deti a sumy 334,78 eur titulom trov exekúcie oprávneného dňa 21.12.2023, ktoré bolo dňa 21.12.2023 doručené súdному exekútorovi, kedy sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala exekúcia. Preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Exekučný poriadok umožňuje povinnému v rámci prebiehajúcej exekúcie uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. K skutočnostiam, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta exekučný súd uviedol, že tieto tvrdenia povinného nemôžu obstať. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhali od povinného vymožením peňažného nároku titulom výživného (zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie a bežného výživného do budúcnosti) na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a teda na podklade spôsobilého exekučného titulu. Skutočnosti, ktoré uvádza povinný vo svojom návrhu, ktorým namieta najmä pomery medzi rodičmi oprávnených nie sú dôvodom na platenie výživného v menšom rozsahu, ako bolo stanovené rozhodnutím súdu alebo dôvodom na neplatenie výživného. Exekučný súd pomery medzi rodičmi oprávnených ako aj na zmeny pomerov alebo dôvody trvania vyživovacej povinnosti povinného vo vzťahu k oprávneným v rámci núteného výkonu splnenia si vyživovacej povinnosti neskúma, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva a preto je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu (exekučným titulom), pričom nie je ani v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Pokiaľ povinný k návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na to, že by malo dôjsť k úprave výšky vymáhaného nároku, nakoľko o výživnom za obdobie od 21.05.2021 do 17.10.2022 rozhoduje súd vo Viedni a taktiež chystá podanie na Okresný súd Poprad, exekučný súd uviedol, že ani samotné podanie procesného návrhu nemá za následok zastavenie prebiehajúcej exekúcie, ktorá sa len sčasti začala dôvodne, keďže na konanie o procesnom návrhu ohľadom starostlivosti o maloletých alebo o vyživovacej povinnosti je vecne a miestne príslušný iný súd a pokiaľ o zrušení alebo zmene vyživovacej povinnosti nie je vo veci právoplatne rozhodnuté, exekučný súd nemôže len z dôvodu, že povinný sa domnieva, že existujú také skutočnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom obmedzovali jeho vyživovaciu povinnosť voči deťom exekúciu zastaviť. Zároveň je vzhľadom na uvedené tvrdenia povinného potrebné podotknúť, že návrhom na vykonanie exekúcie ani nebol uplatnený nárok na vymoženie výživného za obdobie mesiacov jún 2021 až október 2022 teda za obdobie, za ktoré povinný namieta, že nebol povinný plniť vyživovaciu povinnosť, nakoľko maloletí oprávnení boli v uvedenom období v jeho starostlivosti. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Inak povedané dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodit' pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, a tieto jednoznačným spôsobom preukázať, pričom nesplnenie uvedenej povinnosti sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Exekučný súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby k uvádzaným tvrdeniam poukázali na konkrétne dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné

zamietnuť. V posudzovanej veci však neboli povinným predložené žiadne dôkazy, ktoré by popierali výšku vymáhaného nároku oprávnených titulom zameškaného výživného a zároveň posudzovanie skutočností uvádzaných povinným v návrhu na zastavenie exekúcie nie je v kompetencii exekučného súdu, pričom nemajú žiadny vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a povinnosti, ku ktorej je predmetným rozhodnutím súdu povinný zaviazaný.

Exekučný súd pre úplnosť dodal, že podľa v súčasnosti platnej a účinnej právnej úpravy možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného a ktorá bola začatá čo i len sčasti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v danej procesnej situácii, aj keď by bolo zameškané výživné povinným uhradené v celom rozsahu, nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Súd však poskytol povinnému poučenie v bodoch 14 a 16 odôvodnenia napadnutého uznesenia uvedením znenia príslušného ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný exekúciu pri vymáhaní bežného výživného zastaviť.

Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom v intenciách návrhu povinného na zastavenie exekúcie a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule neplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že podaním návrhu na vykonanie exekúcie bol súd uvedený do omylu, pretože on ako povinný chcel dobrovoľne plniť povinnosť platby výživného, avšak konaním oprávnenej – konkrétne neposkytnutím čísla bankového účtu pre platby výživného mu bolo plnenie jeho povinnosti znemožnené. Plnenie povinnosti uloženej rozsudkom je možné len za predpokladu, že mu bude oznámené, resp. bude mať údaje o bankovom spojení, resp. o bankovom účte, na ktorý bude možné uhradiť/poukázať predmetné výživné. Pre zistenie resp. poskytnutie údajov o bankovom spojení, resp. bankovom účte kontaktoval, resp. požadoval predmetné údaje oprávnenej a to listovou zásielkou adresovanou do vlastných rúk zo dňa 22.02.2023, ktorá zásielka nebola oprávnenou prevzatá; emailovou správou zo dňa 31.01.2023 odoslanou z jeho emailovej adresy na adresu oprávnenej B. s požiadavkou na poskytnutie informácií o čísle bankového účtu, kde má uhrádzať výživné. Na emailovú správu nedostal odpoveď. Má za to, že jeho právo je, aby mu bola poskytnutá informácia o bankovom spojení resp. čísle bankového účtu, kam má súdom určenú povinnosť plniť. Dňa 03.08.2025 po doručení uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica v nočných hodinách dňa 02.08.2025 zaslal emailovú správu na emailovú adresu oprávnenej s textom „prosím o informáciu na aké číslo bankového účtu mám hradiť výživné pre deti“. Oprávnená si emailovú správu odoslanú dňa 03.08.2025 o 08:54 hod prečítala toho istého dňa a to o 05:56 hod PM, pričom na uvedenú správu nereagovala.

Povinný poukázal na oprávnenou účelovo a zámerne zmanipulovanú príčinnú závislosť: 1/ rozsudok s povinnosťou platiť výživné, 2/ neposkytnutie bankového účtu od oprávnenej, 3/ nemožnosť platiť výživné povinným, 4/ oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie na OS BB, 5/ OSBB vydal poverenia na vykonanie exekúcie, 6/ exekúcia na jeho meno sa realizuje – má zablokovaný bankový účet. Konanie oprávnenej nie je možné označiť inak ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, pretože keby oprávnená poskytla číslo bankového účtu, výživné by platil; OSBB by nebol zaťažovaný a nemusel by sa zaoberať predmetným konaním, exekútorový úrad by nebol zaťažovaný a nemusel by sa zaoberať zbytočnou exekúciou a ona by nemusela mať x komplikácii spojených s exekučným konaním.

Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že v období od 21.05.2021 od 17.10.2022 boli obe jeho deti v jeho osobnej starostlivosti t.z. že sa fyzicky nachádzali v jeho domácnosti a on ako otec im znášal všetky výdavky spojené so starostlivosťou o deti. Oprávnenou vypočítané výživné, ktoré od neho žiada uhradiť však obdobie jeho starostlivosti vôbec nezohľadňuje t.z. za toto predmetné obdobie okrem toho, že priamo znášal /platil výdavky spojené so starostlivosťou o deti, má ešte za toto predmetné obdobie uhradiť/platiť oprávnenému výživné. Je absurdné a nespochybniteľne nespravodlivé, aby sa predmetné obdobie musel znášať ešte aj platby výživného, na základe čoho podal 2 návrhy na OS Poprad na

určenie výživné za predmetné obdobie. Z uvedeného znamená, že dôjde k zmene /úprave exekučného titulu na základe ktorého koná exekútorický úrad.

4. Predmetnú sťažnosť povinného súd oprávneným na vyjadrenie nezasielal. Povinný v podanej sťažnosti uvádzal rovnaké skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie, s obsahom ktorého podania boli oprávnení oboznámení, k návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa však nevyjadri.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 Civilného sporového poriadku, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. S poukazom na argumentáciu povinného v podanej sťažnosti súd nad rámec skutočností uvádzaných vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení udáva:

11. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinný v sťažnosti nevytyka vady konania a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v sťažnosti opätovne uvádza argumenty pojaté v návrhu na zastavenie exekúcie avšak v podanej sťažnosti absentuje v čom konkrétne vytyka rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka vady.

12. Napriek vyššie uvedenému súd konštatuje nasledovné: Exekučným titulom rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3P/235/2016-945 zo dňa 09.09.2016 bola okrem iného povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu mal. D. sumou vo výške 200 eur mesačne a na výživu mal. A. sumu vo výške 170 eur mesačne a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva (predmetný výrok nadobudol právoplatnosť dňa 26.03.2020).

13. Oprávnení si návrhom na vykonanie exekúcie uplatňujú nárok na zameškané výživné za obdobie od apríla 2020 do mája 2021 vo výške 3.860 eur (za uvedené obdobie mal povinný uhradiť výživné vo výške 5.180 eur, pričom uhradil výživné v sume 1320 eur, rozdiel tak činí sumu 3.860 eur) a za obdobie od novembra 2022 do októbra 2023 vo výške 4440 eur (za uvedené obdobie povinný na výživnom nič neuhradil).

14. Za obdobie od 06/2021 do 10/2022 t.j. za obdobie počas ktorého sa deti nachádzali v osobnej starostlivosti u otca, si oprávnení zameškané výživné neuplatňujú. Uvedenú okolnosť konštatoval aj

vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení v bode 25 odôvodnenia. Je preto právne irelevantná aj argumentácia povinného, že v súvislosti s uvedeným obdobím podal na OS v Poprade v dňoch 09.08.2025 a 10.08.2025 návrh na zmenu rozhodnutia o výživnom (za uvedené obdobie) a rovnako, e prebieha konanie o určení výšky výživného za obdobie od 21.05.2021 do 17.10.2022 v Rakúsku).

15. Pokiaľ ide o argumentáciu povinného ohľadom neposkytnutia čísla bankového účtu zo strany oprávnenej, v tejto súvislosti súd konštatuje, že poukázanie peňažných prostriedkov na účet v banke (prevodným príkazom) nie je jediným a výlučným spôsobom plnenia si vyživovacej povinnosti. Exekučným titulom nebola povinnému uložená povinnosť plniť výživné na účet matky, ale k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Aj keď je v praxi najbežnejšou formou platenia výživného platba bankovým prevodom (ako bezpečným a prehľadným spôsobom, umožňujúcim sledovanie platby), neznamena to automaticky, že vyživovaciu povinnosť nie je možné plniť aj inou formou (napríklad aj za predpokladu, ak povinný nedisponuje číslom čísla zákonnej zástupkyne oprávnených) a už vôbec to neznamena, že neoznámením čísla účtu zaniká povinnému vyživovacia povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom. Vyživovaciu povinnosť možno plniť aj hotovostnou formou (proti podpisu matky), prípadne poštovou poukážkou.... Uvedená obrana povinného je preto taktiež právne bezvýznamná.

16. V tejto súvislosti si súd navyiac dovoľí poukázať na skutočnosť, že predmetnému exekučnému konaniu predchádzalo aj konanie vedené na tunajšom súde po sp. zn. 30Ek/1/2018, v ktorom sa vymáhalo výživné v prospech maloletých detí na čas do rozvodu manželstva povinného a matky maloletých detí, pričom v predmetnom konaní povinný v podaní – sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Ek/1/2018 zo dňa 21.10.2022 argumentoval aj skutočnosťou, že realizoval „mesačné úhrady od 14.3.2018 do 26.2.2020 v celkovej sume 4840,-eur na bankový účet oprávnenej“ (výpis z účtu priložil k podanej sťažnosti). V období mesiaca február 2020 bol účet matky maloletých detí oprávnenej známy. Navyiac, povinným predkladané dôkazy o jeho snahe získať číslo účtu matky maloletých detí sú datované obdobím rokov 2023 a 2025, pričom výživné stanovené exekučným titulom je vymáhané už za obdobie mesiaca apríl 2020.

17. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, rovnako ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení, že povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ani v podanej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd tak sťažnosť povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 39Ek/2210/2023 zo dňa 18.07.2025 ako nedôvodnú zamietol.

18. Súd zároveň upriamuje pozornosť povinného na bod 33 odôvodnenia napadnutého uznesenia, kde súd poučil povinného o predpokladoch zastavenia exekúcie v prípade, ak sa vedie exekučné konanie aj pre vymoženie bežného výživného.

19. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

22. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávneným, ako úspešným účastníkom. Týmto však žiadne trovy konania v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného nevznikli, nakoľko oprávnení o podanej sťažnosti nemali vedomosť (uvedená sťažnosť im na vyjadrenie zaslaná nebola), preto súd rozhodol, že oprávneným nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§